

Интелигенција IO

Добривоје Лале Ерић

Да ли напредујемо? Да ли испуњавамо снове наших предака који су маштали о блиставим, четвртастим градовима којима управљају и које воде невероватне машине? Да ли су уопште разматрали да се најпре треба суочити са нашим невидљивим пратиоцима, најмањим од свих створења? Толико једноставним и логичним да их можемо сматрати основним елементом, чистом интелигенцијом вођеном здравим разумом. Оном која нема савест нити значење, већ искључиво нагон за опстанком.

Тужна 2020. нам је осветлила и превише од свих наших страхова. Уз то је и потцртала многобројне грешке, недостатке и предрасуде, чак и корупцију и површност на највишим нивоима. Поткопала је веру човечанства и цивилизације у Знање као основ задивљујућих дела. Наша технологијом и знањем ојачана друштва су се једноставно урушила захваљујући нечему са тек пар особина. У трену смо заборавили све — дане, године и деценије напретка — блокирани оним што се не може видети.

Коначни циљ вештачке интелигенције би требало да буде успостављање система способног да се ухвати у коштац са највећим изазовима са којима се суочавамо; то нешто доживљавамо као људску+интелигенцију. Али шта ако за наш свет — или за било који свет који можемо да замислимо — постоји адекватнији протагониста или, још боље, компатибилнија опција? Мање рушилачка, више надограђујућа.

Наш *AI Lab* се развијао, али смо били принуђени да се преиспитамо и да зауставимо његов напредак. У глобализованом свету, чак и сићушни, занемарени субјекат са удаљене тезге може постати гласник нове парадигме или медијска звезда. Управо због тога морамо да будемо више људи и да употребимо све наше знање и имагинацију. *AI Lab* је у потпуности отворен у 2020. јер не можемо да понудимо ништа коначно, нити опредељујуће. Без протокола, само сарадња и солидарност.

Заједно са партнерима у Трсту (*EuroScience Open Forum — ESOF*) и Линцу (Фестивал Арс електроника), пето издање *art+science* програма покушаће да осветли, анализира и тумачи јединствени моменат нашег постојања. Наши системи веровања су хаковани очигледно другачијим начином размишљања и супериорније аплицираном интелигенцијом. Та интелигенција је бинарне природе, и једино има позитивну и негативну страну. Не постојати за њу очито није могућност, и зато је неопходно да се (п)огледамо кроз тај принцип.

Уз помоћ неограничене уметничке креативности, снажне научне подршке и напредних система заснованих на вештачкој интелигенцији, *art+science lab* је пре секвенца времена неголи чврст, осмишљен догађај. Његов садржај је зато представљен на различите начине и, за сваки случај, виртуелно. Ово нас наводи на егзистенцијалистичко питање — како разумети дигитални садржај који је добио своју физичку форму како би поново био пребачен у виртуелно окружење? У кругу који би могао да најави нове форме (ко)егзистенције, требало би да консултујемо класик — (бити) репликант или не? (Оп)стати или не? IO